

Posudek bakalářské práce

Marek Fapšo *Zahraniční studijní pobyty 1. generace Gollovy školy*

Marek Fapšo připravil nezvykle vyspělou bakalářskou práci, překračující běžný „rozměr“ bakalářských prací nejenom rozsahem, ale především badatelskou úrovní zpracování. Ta začíná jazykově stylistickou rovinou a celkovou strukturací práce a končí heuristicko-kritickou rovinou záběru shromážděných informačních zdrojů a jejich interpretací. Kolega Fapšo dokázal ve své práci využít a integrálně – a na dobré stylistické úrovni – nejen texty pramenného charakteru, sekundární literaturu, ale dokonce do textu vinterpretovat i texty beletristické (J. Hašek, M. Gorkij) a další, a to způsobem, který nejen text oživuje, ale také interpretačně doplňuje. Zde bude na místě upozornit na schopnost pracovat se shromážděnou informační základnou, jak se projevuje v bohatém poznámkovém aparátu. Už tedy samotná četba práce čtenáře musí zaujmout.

Práci autor rozdělil do šesti kapitol: Po Obširném uvedení, následují kapitoly Motivace mezi zájmem a kalkulem, Oficiálně neoficiální styky, Bohemika v cizině, Svěbytné komparace složitého ducha a na závěr čtete Stručné zakončení. Už tyto názvy samy dokumentují charakteristiku vyslovenou v předchozím odstavci – jsou výstižnou precizací toho, co v nich autor práce sleduje, a tím je pokus o charakterizaci zahraničních studijních pobytů českých historiků, příslušníků Gollovy školy; v kapitole Motivace mezi zájmem a kalkulem jde o berlínský pobyt J. Pekaře, v další o ruský J. Bidla, pak o lipský pobyt J. V. Šimáka, a konečně o pařížskou cestu L. K. Hofmanna. V nich nesleduje jejich pobyty prostým popisným způsobem, ale snaží se – úspěšně – vystihnout některé skrytější aspekty cest a konkrétních pobytů.

Obečnějším záměrem je těchto sond je poukázat na smysl těchto cest, které už nebyly cestami „za poznáním“, nýbrž „za badatelským zdokonalením“, protože česká historiografie té doby byla už na „vyšší doby“. Ukazuje také, že šlo o cesty promyšleně plánované, trasující perspektivy vývoje Gollovy školy. M. Fapšo se ostatně snaží ukázat, že Gollova škola není prázdným pojmem; její integrační prvek však nenachází v metodice či metodologii historické práce, ale v meziosobních vztazích jejích zakladatelů a žáků. Tím nabízí nový pohled, metodologicky opřený o americký new historicism.

Vedoucímu práce ani tak nepřísluší práci, kterou vedl, hodnotit, jako svým stanoviskem odkázat na pracovitost a rýšující se badatelské schopnosti autora předložené bakalářské práce.

Bakalářskou práci Marka Fapša *Zahraniční studijní pobyty 1. generace Gollovy školy* proto jednoznačně doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako

prof. PhDr. Zdeněk Beneš, CSc.

V Praze dne 15. června 2010